

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/411/2015
Identifikačné číslo spisu:	3813213759
Dátum vydania rozhodnutia:	20.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Emil Franciscy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3813213759.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa M. E., bývajúceho v Q., zastúpeného JUDr. Dušanom Klimom, advokátom so sídlom v Žiari nad Hronom, Sládkovičova č. 16/61, proti odporkyni X. E., bývajúcej v S., zastúpenej JUDr. Pavlom Zajacom, advokátom so sídlom v Prievidzi, Matice slovenskej č. 10, o určenie neplatnosti darovacej zmluvy a o určenie vlastníckeho práva, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 13 C 41/2013, o dovolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 5. marca 2015 sp.zn. 19 Co 851/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odporkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Navrhovateľ sa v konaní domáhal určenia, že je neplatná zmluva z 12. mája 2009, ktorou daroval (svojej vtedajšej manželke) X. E. nehnuteľnosti v katastrálnom území Q. zapísané na liste vlastníctva č. XXXX ako parcela CKN č. XXXX/92 - zastavaná plocha vo výmere 260 m², parcela CKN č. XXXX/93 - zastavaná plocha vo výmere 179 m², parcela CKN č. XXXX/94 - zastavaná plocha vo výmere 662 m², resp. rozostavaný dom na parcele CKN č. XXXX/93 (ďalej len „darovacia zmluva“). Na odôvodnenie návrhu uviedol, že obdarovaná odporkyňa sa voči nemu ako darcovi správala tak, že hrubo porušila dobré mravy. Za hrubé porušenie dobrých mravov považoval to, že si našla novú známosť a podala návrh na rozvod ich manželstva, ktoré bolo napokon rozvedené (rozsudkom právoplatným 10. augusta 2012).

Okresný súd Prievidza rozsudkom z 25. júna 2014 č.k. 13 C 41/2013-100 určil, že darovacia zmluva je neplatná v časti darovania rozostavaného domu v katastrálnom území Q. na parcele č. XXXX/93; vo zvyšku návrh zamietol. V odôvodnení uviedol, že v časti, v ktorej bolo návrhu vyhovené, išlo o (neplatné) darovanie nehnuteľnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Predmetný rodinný dom začali totiž účastníci stavať v čase ich manželstva a z ich spoločných prostriedkov. Vo zvyšnej časti je však darovacia zmluva platná, lebo predmetom darovania boli pozemky vo výlučnom vlastníctve jedného z manželov, ktoré sa darovaním previedli do výlučného vlastníctva druhého manžela. V tejto časti preto

návrh zamietol. Súd prvého stupňa návrhu nevyhovel ani v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal určenia, že je vlastníkom darovaných pozemkov, ktorý urobil úkon smerujúci k vráteniu daru (§ 630 Občianskeho zákonníka). Rozhodnutie v tomto smere odôvodnil tým, že navrhovateľ nepreukázal, že by sa obdarovaná odporkyňa k nemu správala spôsobom hrubo porušujúcim dobré mravy. Za konanie s takými znakmi nemožno bez ďalšieho považovať skutočnosť, že si našla novú známosť a iniciovala rozvod ich manželstva. V ich vzájomnom vzťahu preukázateľne vznikali nezhody a obe strany sa neraz zachovali v rozpore s dobrými mravmi. Podľa tvrdenia odporkyne sa s ňou navrhovateľ dohodol, že každý z nich bude žiť svoj život a mať svojho partnera; navrhovateľ existenciu takejto dohody nepoprel. Súd záver o nedostatku dôvodov pre vyhovie tejto časti návrhu vyvodil aj z iného nevhodného správania navrhovateľa, ktoré bolo predmetom prerokovania priestupkovým orgánom. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. O.s.p. tak, že žiadny z čiastočne úspešných účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 5. marca 2015 sp.zn. 19 Co 851/2014 napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny. Odvolací súd sa v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. obmedzil na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a v celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré navrhovateľ vzniesol v odvolaní a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Podľa názoru odvolacieho súdu odvolacie námietky navrhovateľa sú totožné s námietkami, ktoré uplatnil už pred súdom prvého stupňa a s ktorými sa prvostupňový súd náležite vysporiadal. Tieto námietky preto nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Odvolací súd súhlasil s názorom súdu prvého stupňa, že darovacia zmluva je v časti, ktorá sa týkala prevodu pozemkov, oddeliteľná od časti súvisiacej s darovaním rozostavaného domu (ktorú prvostupňový súd určil za neplatnú). Vzhľadom na túto oddeliteľnosť jednotlivých častí darovacej zmluvy a skutočnosť, že darovacia zmluva je v časti darovania pozemkov platná, súd prvého stupňa rozhodol správne, pokiaľ návrh v tejto časti zamietol. Správne tiež rozhodol, pokiaľ zamietol navrhovateľov návrh na určenie, že je vlastníkom pozemkov, ktorý sa účinne domohol vrátenia daru (§ 630 Občianskeho zákonníka). Aj podľa právneho názoru odvolacieho súdu vzhľadom na princíp vzájomnosti pri posudzovaní správania sa obdarovaného nemožno samo správanie obdarovanej odporkyne (spočívajúce v nevere, otehotnení s iným partnerom a iniciovaní rozvodu manželstva) považovať za opodstatňujúce vrátenie daru, lebo výsledky vykonaného dokazovania preukázali, že vzťahy medzi účastníkmi konania navzájom boli dlhodobo narušené a vzájomne akceptovali voľné pravidlá ich manželstva. Navrhovateľom uvádzané a ním v konaní preukazované okolnosti nedosahujú relevanciu dôvodu pre vrátenie daru v zmysle ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka. Nedôvodné sú preto námietky nesprávneho hodnotenia vykonaného dokazovania a nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolací súd z týchto dôvodov napadnutý rozsudok potvrdil. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie. Uviedol, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), a v konaní došlo k procesnej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). Z obsahu dovolania tiež vyplýva, že podľa názoru navrhovateľa spočíva napadnutý rozsudok na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). K týmto procesným vadám a nesprávnostiam pri rozhodovaní došlo v dôsledku toho, že sudy nesprávne vyhodnotili tvrdenia odporkyne o voľnom manželstve, ktoré nepreukázala žiadnym dôkazom. Podľa názoru dovolateľa nebolo v tomto smere vykonané riadne dokazovanie a sudy právne závery s tým súvisiace ani náležite neodôvodnili. Prvostupňový aj odvolací súd mu tým odňali procesné práva, ktoré mu priznáva právny poriadok ako účastníkovi občianskeho súdneho konania. Podľa jeho názoru sudy neposúdili správne otázku oddeliteľnosti oboch častí darovacej zmluvy a k nesprávnym právnym záverom dospeli tiež v otázke splnenia zákonných predpokladov pre vrátenie daru (§ 630 Občianskeho zákonníka). Neplatná nie je len časť darovacej zmluvy týkajúca sa rozostavaného domu (lebo ňou v rozpore so zákonom bola darovaná vec z bezpodielového spoluvlastníctva manželov do výlučného vlastníctva jedného z nich), ale tiež časť týkajúca sa darovania pozemkov, ktoré ešte právne neexistovali (v čase uzatvorenia darovacej zmluvy boli iba zamerané geometrickým plánom). Z týchto dôvodov dovolateľ žiadal rozhodnutia odvolacieho a prvostupňového súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporkyňa sa k podanému dovolaniu nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods.1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

1. V zmysle § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie navrhovateľa smeruje proti rozsudku. Dovolanie proti rozsudku je prípustné, ak je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie je prípustné aj proti rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Prípustnosť dovolania navrhovateľa z uvedených ustanovení nevyplýva - napadnutý rozsudok nie je zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd v tejto veci dosiaľ nezaujal záväzný právny názor (§ 238 ods. 2 O.s.p.) a dovolanie smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 3 O.s.p.

2. So zreteľom na vyššie uvedené by dovolanie navrhovateľa mohlo byť procesne prípustné, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 237 ods. 1 O.s.p. O vadu tejto povahy ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. neboli v dovolaní namietané a v dovolacom konaní ich existencia nevyšla najavo. Prípustnosť dovolania navrhovateľa preto z týchto ustanovení nemožno vyvodíť.

Navrhovateľ tvrdí, že mu v konaní bola odňatá možnosť realizovať jeho procesné oprávnenia.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) sa rozumie taký procesne nesprávny postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka konania, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok. O procesnú vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva [v zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv - vid' napríklad právo účastníka vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom (§ 123 O.s.p.), byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), na to, aby mu bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)].

2.1. Podľa názoru dovolateľa je rozhodnutie odvolacieho súdu nedostatočne odôvodnené až do tej miery, že je nepreskúmateľné; v nepreskúmateľnosti vidí navrhovateľ procesnú vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Právo na spravodlivý súdny proces neznamena ale právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Súd sa z tohto dôvodu nemusí v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberať úplne všetkými dôvodmi a argumentmi procesných strán; postačujúcim je, ak z odôvodnenia rozhodnutia sú zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (viď tiež II. ÚS 76/07).

Judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998) už dávnejšie považuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia za „inú vadu konania“, ktorá prípustnosť dovolania nezakladá. Správnosť takého nazerania na právne dôsledky nepreskúmateľnosti potvrdzujú tiež rozhodnutia ústavného súdu o sťažnostiach proti tým rozhodnutiam najvyššieho súdu, ktoré zotrvali na právnych záveroch súladných s R 111/1998 (viď napríklad rozhodnutia sp.zn. I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015 a III. ÚS 288/2015). Ústavný súd v náleze z 30. januára 2013 sp.zn. III. ÚS 551/2012 konštatoval, že „sa väčšinovým názorom svojich senátov priklonil k tej judikatúre najvyššieho súdu, ktorá prijala záver, že nedostatok riadneho odôvodnenia rozsudku nezakladá vadu konania podľa § 237 O.s.p., ale len tzv. inú vadu konania podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.“.

Na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Toto stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, považuje dovolací súd za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Dodáva, že obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký, celkom výnimočný až krajný, prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

V danom prípade odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol stručne rozhodujúci skutkový stav, opísal priebeh konania, výsledky dokazovania, vysvetlil, čoho sa navrhovateľ domáhal, čo odporkyňa uvádzala na svoju obranu, čím navrhovateľ argumentoval v odvolacom konaní. Odvolací súd v odôvodnení potvrdzujúceho rozsudku citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil spôsobom zodpovedajúcim § 157 ods. 2 O.s.p. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Najvyšší súd vzhľadom na to dospel k záveru, že skutkové alebo právne závery odvolacieho súdu nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a že odôvodnenie dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

2.2. Pokiaľ navrhovateľ namieta, že postup súdu v procese zisťovania skutkových podkladov pre rozhodnutie nebol správny, dovolací súd uvádza, že v prípade neúplnosti alebo nesprávnosti skutkových

zistení a skutkových záverov nejde o nedostatok, ktorý by bol v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považovaný za dôvod zakladajúci procesnú vadu konania v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (obdobne tiež R 42/1993, R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 2 Cdo 130/2011, 3 Cdo 248/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, a tiež sp.zn. 7 Cdo 38/2012).

Neúplnosť alebo nesprávnosť skutkových zistení môže prípadne viesť k tzv. inej procesnej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.); vadu takej povahy ale možno úspešne uplatniť iba v procesne prípustnom dovolaní (o tento prípad ale v danej veci nejde). Sama tzv. iná vada prípustnosť dovolania nezakladá.

Ani nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu nesprávne, táto skutočnosť ale sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. (viď viaceré uznesenia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 85/2010 a 2 Cdo 29/2011).

3. Dovolateľ zastáva názor, že v konaní došlo k tzv. inej procesnej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.).

„Iná procesná vada“ je ale (len) relevantný dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., ktorý môže byť úspešne uplatnený iba v procesne prípustnom dovolaní. Konštantná judikatúra najvyššieho súdu zastáva názor, že takáto vada prípustnosť dovolania nezakladá (viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 3 Cdo 219/2013, 3 Cdo 888/2015, 4 Cdo 34/2011, 5 Cdo 149/2010, 6 Cdo 134/2010, 6 Cdo 60/2012, 7 Cdo 86/2012 a 7 Cdo 36/2011). Skutočne krajnú výnimku z toho predstavuje iba druhá veta stanoviska R 2/2016, pre uplatnenie ktorej ale - ako už bolo uvedené - obsah spisu nedáva v danom prípade žiadne opodstatnenie.

4. Dovolateľ namieta, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) odvolacím súdom, ktorý nesprávne vyriešil otázku oddeliteľnosti oboch častí darovacej zmluvy a prehliadol, že darované pozemky v čase ich darovania právne (ako vec) neexistovali.

K tejto argumentácii dovolateľa je potrebné uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá (viď R 54/2012 a tiež ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v ustanovení § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v dovolaní, ktoré nie je procesne prípustné, dovolací súd nemohol podrobiť dovolaciemu prieskumu správnosť právnych záverov, na ktorých spočíva dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu.

5. K vyššie uvedenému dovolací súd poznamenáva, že aj ústavný súd zastáva názor, že „prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p.“ (viď IV. ÚS 196/2014).

6. So zreteľom na to, že prípustnosť dovolania navrhovateľa nevyplýva z § 238 O.s.p. nepotvrdila sa existencia ním namietanej procesnej vady konania uvedenej v § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., ani ďalších väd vymenovaných v § 237 ods. 1 O.s.p., najvyšší súd odmietol jeho dovolanie ako procesne

neprípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s ustanovením § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

7. V dovolacom konaní úspešnej odporkyni vzniklo právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd jej nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na jej priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.